USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **T. R.**, proti žalovanému **předsedovi Obvodního soudu pro Prahu 1**, se sídlem Praha 1, Ovocný trh 587, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2017, č. j. 8 A 2/2017-7,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 15. 2. 2017, č. j. 8 A 2/2017-7 (dále jen „napadené usnesení“), jímž městský soud odmítl jeho žalobu proti nezákonnému zásahu žalovaného, který spatřoval rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 1 na rok 2014. Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že žaloba neobsahovala náležitosti vyžadované § 84 odst. 3 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a že žalobce tyto vady neodstranil ani v desetidenní lhůtě stanovené usnesením městského soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j. 8 A 2/2017-3; z uvedeného důvodu městský soud rozhodl v intencích § 37 odst. 5 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána včas, protože pouze v takovém případě může být meritorně projednána. Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí; zmeškání této lhůty nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*). Kasační stížnost se dále podle § 106 odst. 4 s. ř. s. podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je nicméně zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Z § 40 odst. 2 s. ř. s. konečně plyne, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Z doručenky založené na č. l. 8 spisu městského soudu je zřejmé, že písemnost obsahující napadené usnesení byla u držitele poštovní licence pro stěžovatele uložena a připravena k vyzvednutí dne 17. 2. 2017 a dne 28. 2. 2017 mu byla vhozena do poštovní schránky. Podle § 49 odst. 4 občanského soudního řádu (který se podle § 64 s. ř. s. přiměřeně použije i pro řízení ve správním soudnictví) se písemnost považuje za doručenou posledním dnem desetidenní lhůty ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, a to i tehdy, pokud se adresát o uložení nedozvěděl. Napadené usnesení tak bylo stěžovateli doručeno v pondělí 27. 2. 2017 a dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti proto uplynula v pondělí 13. 3. 2017, neboť tento den se svým označením shoduje se dnem doručení rozhodnutí krajského soudu, který je určující pro počátek lhůty.

Podal-li proto stěžovatel kasační stížnost osobně u městského soudu dne 16. 3. 2017, učinil tak až po uplynutí zákonné lhůty pro její podání. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věta s. ř. s.).

Na tomto závěru nemůže nic změnit ani e-mailové podání zaslané stěžovatelem Nejvyššímu správnímu soudu dne 13. 3. 2017, neboť nebylo v zákonné třídenní lhůtě doplněno u soudu, u něhož bylo učiněno. K takovému podání soud nepřihlíží (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 – 16).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu